

เราสามารถสอนลูกให้ใช้เวลาอย่างชาญฉลาดได้ด้วยเช่นกัน เหมือนสอนญาติ คาร์สัน บางครั้งเราจะต้องยื่นกรานด้วยความรักเพื่อจำกัดเวลาของลูกกับโทรทัศน์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ซึ่งในหลายกรณีกำลังผูกขาดชีวิตของพวกเขา เราอาจต้องจัดเวลาใหม่ที่เน้นกิจกรรมที่มีสัมฤทธิ์ผลดีในทางพระกิตติคุณมากขึ้น อาจมีการต่อต้านในช่วงแรก และการบ่นว่า แต่ดังเช่นสอนญาติ คาร์สัน เราต้องมีวิสัยทัศน์และความปรารถนาที่จะทำต่อเนื่อง วันหนึ่งลูกของเราจะเข้าใจและซาบซึ้งต่อสิ่งที่เราทำถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำ

เราทุกคนอาจถามตนเองว่า ลูกของเราได้รับความท่วมท้นจากเราอย่างเต็มที่ทางวิญญาณ สติปัญญาที่สร้างสรรคหรือไม่ หรือพวกเขาได้รับเพียงเศษเวลาและพรสวรรค์ที่เหลือของเราหลังจากที่เราทุ่มเทให้กับการเรียกในศาสนจักรหรืองานอาชีพ ในชีวิตที่จะมาถึง ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าตำแหน่งหน้าที่ เช่น อธิการหรือประธานสมาคมสงเคราะห์จะคงอยู่หรือไม่ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าตำแหน่งสามีและภรรยา บิดาและมารดาจะยังคงอยู่และได้รับการยกย่องต่อไปเป็นนิรันดร์ นั่นเป็นเหตุผลสำคัญยิ่งที่จะให้เกียรติกับหน้าที่รับผิดชอบของเราในฐานะบิดามารดาบนโลกนี้เพื่อเราจะสามารถเตรียมพร้อมสำหรับหน้าที่รับผิดชอบที่มากกว่าแต่คล้ายกันนี้ในชีวิตที่จะมาถึง

ในฐานะบิดามารดา เราสามารถก้าวหน้าได้ด้วยความมั่นใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเราไว้ตามลำพัง พระผู้เป็นเจ้าไม่มีวันประทานหน้าที่รับผิดชอบโดยไม่ให้ความช่วยเหลือจากสวรรค์—ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงเรื่องนี้ ขอให้เราเป็นครูและแบบอย่างในพระกิตติคุณที่สำคัญที่สุดแก่ลูกๆ ของเราในบทบาทแห่งสวรรค์ในฐานะบิดามารดา และในความเป็นหุ้นส่วนกับพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).



โดยเอ็ลเคอร์ ยอร์ก เคลบิงกอด
แห่งสภาวจิตลึบ

การเข้าสู่พระที่นั่ง ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยความมั่นใจ

โดยนำกรชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ท่านสามารถเพิ่มความมั่นใจทางวิญญาณของท่านในวันนี้หากท่านปรารถนาที่จะฟังและปฏิบัติตาม

ท่านจะจัดระดับความมั่นใจทางวิญญาณของท่านต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าไว้ระดับใดในมาตราส่วน 1 ถึง 10 ท่านมีพยานส่วนตัวหรือไม่ว่าการอุทิศตนของท่านขณะนี้อยู่ในฐานวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพียงพอที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ท่านจะบอกตัวเองได้ไหมว่าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยในตัวท่าน ท่านคิดอะไรอยู่ในใจหากท่านจะมีการสัมผัสภรณ์ส่วนตัวกับพระผู้ช่วยให้รอดในอีกหนึ่งนาทีข้างหน้า บาปความเศร้าโศก และข้อบกพร่องจะเข้าครอบงำภาพลักษณ์ทางความคิดของท่านไหม หรือท่านคาดหวังที่จะมีประสบการณ์แห่งความปีติได้ง่ายๆ ท่านจะมองดูพระองค์หรือจะหลบสายพระเนตรพระองค์ ท่านจะรื้อรออยู่ ที่ประตูหรือจะเดินด้วยความมั่นใจไปหาพระองค์

เมื่อใดก็ตามที่ปฏิบัติยังไม่สามารถพยายามชักชวนวิสุทธิชนเช่นตัวท่านได้อย่างเต็มที่ให้ละทิ้งความเชื่อส่วนตัวและในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก เขาจะใช้กลอุบายที่ชั่วร้ายเพื่อให้ท่านอยู่ห่างจากพระผู้เป็นเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ ปฏิบัติ

รู้ว่าศรัทธาในพระคริสต์—คือศรัทธาที่ก่อให้เกิดพระเมตตาอันละเอียดอ่อนอย่างต่อเนื่อง และแม้ปฏิหารียอันยิ่งใหญ่—สมานกับความมั่นใจส่วนตัวในการที่ท่านพยายามเลือกสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เขาจะพยายามมีอิทธิพลในความนึกคิดของท่านเพื่อหลอกลวงท่าน—หลอกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงผิดหวังในตัวท่าน ว่าการชดใช้อยู่เกินเอื้อม และไม่มีเหตุผลที่จะพยายาม คนอื่นดีกว่าท่าน ท่านไม่มีค่าควร และมีเหตุผลแห่งความชั่วร้ายเดียวกันนี้อีกนับร้อยนับพัน

ตราบเท่าที่ท่านยอมให้เสียงเหล่านี้เข้ามาหลอกลวงจิตวิญญาณของท่าน ท่านจะไม่สามารถเข้าสู่พระที่นั่งของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างแท้จริง ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ไม่ว่าท่านจะสวดอ้อนวอนขออะไร ไม่ว่าท่านจะมุ่งหวังปฏิหารียอะไร มักจะมีข้อสงสัยที่ค่ออยู่ ทำลายศรัทธาของท่าน—ไม่ใช่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ความมั่นใจตัวท่านเองด้วย การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณแบบนี้ไม่สนุก และไม่มีประโยชน์ ที่สำคัญที่สุดสิ่งนี้ไม่จำเป็นเลย! การตัดสินใจที่จะ



เปลี่ยนแปลงอยู่ที่ท่าน—และท่านคนเดียวเท่านั้น

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันข้อแนะนำในการปฏิบัติหกประการซึ่งถ้าทำตาม จะขจัดเสียงแห่งความชั่วร้ายนี้ออกไปและฟื้นฟูความมั่นใจที่เต็มไปด้วยสันติและความมั่นใจทางวิญญาณที่ท่านสามารถมีได้หากท่านต้องการ ไม่ว่าจะท่านจะจัดระดับของท่านอยู่ในมาตราส่วนใดใน 1 ถึง 10 โดยนำการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้ท่านสามารถเพิ่มความมั่นใจทางวิญญาณของท่านในวันนี้หากท่านปรารถนาที่จะฟังและปฏิบัติตาม ข้าพเจ้าจะพูดอย่างอาจหาญ หวังว่าจะจรรโลงใจและไม่ทำให้ท่านขุ่นเคือง

1. **รับผิดชอบต่อความผาสุกทางวิญญาณของท่านเอง** หยุดโทษผู้อื่นหรือสถานการณ์ของท่าน หยุดเข้าข้างตัวเอง และหยุดหาข้อแก้ตัวว่าทำไมท่านจึงไม่พยายามอย่างเต็มที่ในการเชื่อฟัง ให้อยอมรับว่าท่าน “เป็นอิสระตามเนื้อหนัง” และ “เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์” (2 นิโไฟ 2:27) พระเจ้าทรงรู้สถานการณ์ของท่านดี แต่พระองค์ทรงรู้ดีด้วยว่าท่านจะเลือกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่หรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น จงข้อสัตย์เพียงพอที่จะยอมรับ และพยายามดีพร้อมในสภาวะการณ์ของท่านเอง *ความ*

มั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นก็ต่อเมื่อท่านแสดงความรับผิดชอบต่อความผาสุกทางวิญญาณของท่านเอง โดยการนำการชดใช้ของพระคริสต์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. **รับผิดชอบต่อความผาสุกทางร่างกายของท่านเอง** จิตวิญญาณของท่านประกอบไปด้วยร่างกายและวิญญาณ (ดู ค.พ. 88:15) การบำรุงเลี้ยงวิญญาณขณะที่ไม่ใส่ใจร่างกายซึ่งเป็นวิหาร มักจะนำไปสู่การขัดแย้งทางวิญญาณและทำให้เห็นคุณค่าของตนเองต่ำลง หากท่านมีรูปร่างไม่ดี หากท่านรู้สึกอึดอัดในร่างกายของท่านและท่านสามารถทำบางสิ่งได้ ก็จงทำ! เอ็ดเดอร์ รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่าเราควร “ระลึกว่าร่างกายเป็นวิหารของเราอย่างแท้จริง” และดังนั้นเราควร “ควบคุมอาหารและออกกำลังกาย” (“เราเป็นลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1999, 102)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ สอนด้วย “ว่าวิญญาณและร่างกายของเราถูกรวมเข้าด้วยกันจนให้ร่างกายเป็นเครื่องมือของความคิดและพื้นฐานของบุคลิกภาพของเรา” (“The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character,” [Church Educational System fireside, Feb. 2, 2003], 2; speeches.byu.edu) ดังนั้น ขอให้เราใช้วิจารณญาณว่าจะรับประทานอะไรและมาก

เท่าใด และออกกำลังกายเป็นประจำเท่าที่ ต้องการและเพียงพอ ถ้าท่านสามารถออกกำลังกายได้ ขอให้ตัดสินใจเสียวันนี้เพื่อจะเป็นนายในบ้านตนเอง และให้เริ่มโครงการออกกำลังกายในระยะยาวเป็นประจำ ให้เหมาะสมต่อความสามารถของท่าน ร่วมกับการรับประทานอาหารที่ส่งเสริมสุขภาพ *ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อวิญญาณของท่านควบคุมความเป็นมนุษย์ของคุณอย่างแท้จริงโดยการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด*

3. **น้อมรับเพื่อให้การเชื่อฟังอย่างเต็มที่และหมกใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตท่าน** ขอให้รู้ว่าท่านไม่สามารถรักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้โดยไม่รักพระบัญญัติของพระองค์ มาตรฐานของพระเจ้าช่วยให้รอดชัดเจนและเรียบง่าย ดังนี้ “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) การเลือกเชื่อฟังพระบัญญัติบางข้อนำมาซึ่งพรเพียงบางอย่างและการเลือกบางสิ่งที่ไม่ดีแทนที่บางสิ่งที่ดีกว่าก็ยังคงเป็นการเลือกที่ผิด ท่านไม่สามารถเลือกชมภาพยนต์ที่ไม่ดีและคาดหวังว่าจะมีความรู้สึกที่มีคุณธรรมเพียงเพราะท่านไม่ได้เลือกชมภาพยนต์ที่แย่มากๆ การรักษาพระบัญญัติบางข้ออย่างข้อสัตย์ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะได้ผลเสียอื่น ๆ อัลบราฮัม ลินคอล์นกล่าวไว้ว่าอย่างถูกต้อง



ว่า “เมื่อข้าพเจ้าทำดี ข้าพเจ้ารู้สึกดี เมื่อข้าพเจ้าทำไม่ดี ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ดี” (in William H. Herndon and Jesse William Weik, *Herndon’s Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 vols. [1889], 3:439)

จงทำสิ่งที่ถูกต้องด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง พระเจ้าผู้ทรง “เรียกร้องใจและความคิดที่เต็มใจ” (ค.พ. 64:34) และผู้ทรง “เป็นผู้เล็งเห็นความนึกคิดและเจตนาของใจ” (ค.พ. 33:1) ทรงรู้ว่าทำไมท่านต้องไปโบสถ์—ไม่ว่าท่านจะไปอย่างจำใจหรือไปน้อมสการอย่างแท้จริง ท่านไม่สามารถร้องเพลงในวันอาทิตย์ “โอ้ แบบิลลอน โอ้ แบบิลลอน ลาก่อนขอลาที่” แล้วหลังจากนั้นกลับไปเสาะหาหรือยอมเข้าร่วมกับแบบิลลอนอีกในช่วงเวลาต่อมา (“เหล่าเอ็ดเดอร์แห่งอิสราเอล”, *เพลงสวด* บทเพลงที่ 158) จงจำไว้ว่าความมั่งงายในเรื่องทางวิญญาณไม่เคยเป็นความสุขเลย จงทำให้ศาสนจักรและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เป็นทั้งชีวิตของท่าน ไม่ใช่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตทางสังคมของท่าน จงเลือกเสียแต่วันนี้ว่าท่านจะรับใช้เพียงแค่ลมปาก—หรือจะประพฤติตนอย่างแท้จริงตามนั้น (ดู โยชูวา 24:15) **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านพยายามอย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง เพื่อดำเนินชีวิตอย่างอุทิศตน ทั้งที่ท่านยังไม่ดีพร้อม!**

4. เป็นคนเก่งจริงในเรื่องการกลับใจ ทำได้ถึงแก่นแท้และรวดเร็ว เพราะการชดใช้ของพระคริสต์เกิดผลแท้จริง ดังนั้นท่านต้องนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง เพราะพรแห่งการชดใช้เกิดขึ้นเสมอ การน้อมรับการชดใช้ของพระคริสต์และการกลับใจเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติและนำไปใช้ได้ทุกวัน ตามพระผู้รักษาที่ยิ่งใหญ่ จงสร้างเจตคติอันต่อเนื่องของความสุข การกลับใจด้วยความชื่นบานโดยให้สิ่งนี้เป็นวิถีชีวิตที่ท่านเลือก ในการทำเช่นนั้น จงระวังการล่อลวงให้ผัดวัน

ประกันพรุ่ง และอย่าคาดหวังให้โลกนี้ยกย่องท่าน จงมุ่งเน้นที่พระผู้ช่วยให้รอด เอาใจใส่มากขึ้นในสิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังจากท่าน และยอมรับในผลที่ตามมา **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านกลับใจจากบาปอย่างเต็มใจและมีความสุขไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น โดยการนการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ไปประยุกต์ใช้**

5. เป็นคนเก่งจริงในเรื่องการให้อภัย “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกร้องจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง” (ค.พ. 64:10) จงให้อภัยทุกคน ในทุกเรื่อง และทุกเวลา หรืออย่างน้อยให้พยายามทำเช่นนั้น ยอมให้การให้อภัยเข้ามาในชีวิตของท่าน อย่าโกรธแค้น อย่าขุ่นเคืองงายให้อภัย และลืมอย่างรวดเร็ว และอย่าคิดว่าท่านจะได้รับการยกเว้นจากพระบัญญัติข้อนี้ **ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงรู้ว่าท่านไม่ได้มีความรู้สึกไม่คือผู้อื่น**

6. ยอมรับการทดลอง ความพ่ายแพ้ และ “ความประหลาดใจ” ว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์แห่งมรรตัยของท่าน จงจำไว้ว่าท่านมาอยู่ที่นี่เพื่อรับการพิสูจน์และทดสอบ “เพื่อดูว่า [ท่าน] จะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ [ท่าน] จะทรงบัญชา[ท่าน]หรือไม่” (อับราฮัม 3:25) — และข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมว่า “ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดๆ” พี่น้องของท่านนับล้านได้เคยผ่านหรือกำลังเผชิญกับการทดสอบดังกล่าว ดังนั้นเหตุที่ท่านจึงจะถูกละเว้นเล้าการทดลองบางอย่างมาจากการไม่เชื่อฟังหรือไม่เอาใจใส่ของท่าน การทดลองอื่น ๆ มาจากการละเลยของผู้อื่นหรือเนื่องมาจากโลกที่ล่มสลายนี้ เมื่อการทดลองเหล่านี้มาถึง ผู้ติดตามปฏิบัติจะเริ่มบ่าวร้องว่าท่านทำบางอย่างผิด ว่าเป็นการลงโทษ เป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระบิดาบนสวรรค์ไม่รักท่าน จงอย่าใส่ใจ แต่จงพยายามผืนยิ้มแทน ให้เงยหน้าขึ้นสวรรค์ และพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์เข้าใจแล้ว ข้าพระองค์รู้แล้วว่าคืออะไร เป็นเวลาแห่งการพิสูจน์ของข้าพระองค์ใช่ไหม” จงทำงานร่วมกับพระองค์ที่จะอดทนด้วยดีจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ความมั่นใจทางวิญญาณจะเพิ่มขึ้นเมื่อท่านยอมรับว่า “บ่อยครั้ง มีการยอมให้การทดลองและความยากลำบากเกิดขึ้นกับ [ชีวิตท่าน] เพราะ [ท่าน] กำลังทำในสิ่งที่ถูกต้อง” (Glenn L.

Pace, "Crying with the Saints" [Brigham Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu).

ขณะที่เป็นประธานในคณะเผยแผ่ยูเครน เคียฟ ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าถามซิสเตอร์ผู้ซื่อสัตย์ที่สุดคนหนึ่งว่าทำไมเธอจึงคิดว่าตนเองไม่ดี อยู่เสมอ ทำไมเธอจึงตำหนิตัวเองในเรื่องเล็กน้อยอยู่เสมอ คำตอบของเธอเป็นตัวอย่างตามแบบฉบับของคนทีฟังเสียงที่ผิด เมื่อเธอตอบว่า "จะได้ไม่มีใครตำหนิตัวฉัน"

พี่น้องทั้งหลาย คำแนะนำของข้าพเจ้าที่ให้กับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคือคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับท่านดังนี้ จงยอมรับและเผชิญหน้ากับความอ่อนแอของท่าน แต่อย่าให้สิ่งนี้ตรึงท่านไว้ เพราะความอ่อนแอบางอย่างจะอยู่กับท่านจนกว่าท่านจะจากชีวิตบนโลกนี้ไป ไม่ว่าสถานะในปัจจุบันของท่านจะเป็นเช่นไร ท่านที่ที่ท่านเลือกที่จะซื่อสัตย์ ซื่อซมยินดี และกลับใจทุกวันโดยพยายามทำและทำให้ดีที่สุดเท่าที่นั้น การซดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะโอบล้อมท่านและติดตามท่านเสมอไม่ว่าท่านจะไปทีใด การดำเนินชีวิตแบบนี้ ท่านทำให้ "การปลดบาปของท่านจะมีอยู่เสมอ" (โมไซยาห์ 4:12) ในทุกโมงยามของวัน ทุกวินาทีของนาที และด้วยเหตุนี้จึงสะอาดหมดจดและเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้า *ตลอดเวลา*

สิทธิพิเศษเป็นของท่าน หากท่านต้องการที่จะรู้ด้วยตัวท่านเอง ไม่ว่าจะเวลานี้หรืออีกไม่นานนี้ ว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เป็นเจ้าแม้ว่าท่านจะมีข้อบกพร่อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงคาดหวังให้เรารักษาพระบัญญัติ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงกระตือรือร้นที่จะประทานพระคุณและพระเมตตา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงซื่อซมยินดีเมื่อเรานำการซดใช้ของพระองค์ไปใช้ในชีวิตด้วยความมั่นใจอย่างสงบและมีความสุขว่าเรากำลังมุ่งหน้าสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ทรงต้องการอย่างมากที่จะให้ "ความมั่นใจของท่านแข็งแกร่งขึ้นในที่ประทับของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า" (คพ. 121:45) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■



โดยเอ็ลเดอร์อาร์เทอร์ กาลวาร์เรท
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

พระเจ้า ข้าพระองค์ ขอตามพระองค์

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: "จงมาหาเรา" "จงตามเรา" "จงเดินกับเรา" แต่ละครณีทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ

“**เ**พระเจ้าเกิด, พระเจ้าประทานให้ประชาชาติทั้งปวง, ด้วยชาติและภาษาของตนเอง, ที่จะสอนพระวจนะของพระองค์”¹ วันนี้พระคัมภีร์ข้อนี้สำเร็จอีกครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้รับโอกาสให้แสดงความรู้สึกของข้าพเจ้าในภาษาประจำชาติ

ปี 1975 ข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มในคณะเผยแผ่อูรุกวัย-ปารากวัย ในช่วงเดือนแรกของข้าพเจ้าในคณะเผยแผ่ หัวหน้าโซนจัดกิจกรรมสวดหลักธรรมพระกิตติคุณผู้สอนศาสนาทุกคนในโซนนั้นต้องผูกผ้าปิดตา และพวกเขาบอกเราว่าเราต้องเดินไปตามเส้นทางที่นำไปสู่ห้องวัฒนธรรม เราต้องตามเสียงของหัวหน้าคนที่กำหนดไว้ให้เราโดยเฉพาะ คือเสียงที่เราได้ยินก่อนออกเดิน แต่พวกเขาเตือนเราว่าระหว่างทางเราจะได้ยินเสียงหลายเสียงที่พยายามจะทำให้เราสับสนและพาเราหลงออกนอกเส้นทาง

หลังจากได้ยินเสียงอีกทีก็ เสียงคุยอยู่หลายนาทีและ—ท่ามกลางเสียงทั้งหมดนั้น—ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า "ตามมา" ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่ากำลังตามเสียงที่ถูกต้องเมื่อถึงห้องวัฒนธรรมของอาคารนมัสการ พวกเขาขอให้เราเอาผ้าผูกตาออก เมื่อเอา

ออกแล้ว ข้าพเจ้าจึงตระหนักว่ามีสองกลุ่มและข้าพเจ้าอยู่ในกลุ่มหนึ่งที่ตามเสียงที่ไม่ถูกต้อง "ฟังดูเหมือนเสียงที่ถูกต้องมาก" ข้าพเจ้าพูดกับตนเอง

ประสบการณ์นั้นเมื่อ 39 ปีก่อนมีผลยาวนานต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกตนเองว่า "อย่าได้ทำตามเสียงที่ไม่ถูกต้องอีก" แล้วข้าพเจ้าบอกตนเองอีกว่า "พระเจ้า ข้าพระองค์ขอตามพระองค์"

ข้าพเจ้าขอโยงประสบการณ์นี้กับการเชื่อเชิญเราอย่างอ่อนโยนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด "เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเรา..."

"แกะของเราเอาจอมฟังเสียงของเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา"²

การเชื่อเชิญว่า "จงตามเรา" เป็นการเชื่อเชิญที่เรียบง่าย ตรงและทรงพลังที่สุดที่เราสามารถรับได้ มาจากสุรเสียงที่ชัดเจนซึ่งไม่อาจทำให้สับสนได้

พระเจ้าทรงเชื่อเชิญเราด้วยคำกริยาต่างๆ: "จงมาหาเรา" "จงตามเรา" "จงเดินกับเรา" แต่ละครณีไม่ใช่การเชื่อเชิญที่ไม่หวังผล แต่ทรงเชื่อเชิญให้ลงมือกระทำ ซึ่งกล่าวต่อมนุษยชาติทั้งปวงโดยพระองค์ผู้ทรงเป็นองค์ศาสดาพยากรณ์เหนือศาสดาพยากรณ์